

Roma Netepkeun Titingalian - Nomer Hiji

Tafsiran Pribadi

Jeff Pippenger

2024-06-28

Jeung dina mangsa éta loba jalma bakal nangtung ngalawan raja kidul; kitu deui jalma-jalma nu telenges ti bangsamu bakal ngagedékeun dirina pikeun netepkeun tetenjoan éta; tapi maranéhna bakal rubuh. Daniel 11:14.

Kecap “doktrin” dina kontéks Kristen ngawakilan bebeneran-bebeneran anu geus ditetepkeun dina Alkitab. Rupa-rupa organisasi anu ngaku dirina Kristen miboga rupa-rupa kumpulan hal anu ku maranéhna ditetepkeun minangka doktrin-doktrin Alkitabiah, tapi ngan aya hiji Kaleresan. Bédana antara “bebeneran mutlak” jeung “pluralisme” mangrupa jejer anu aya di luar pangimbang urang dina ieu waktos.

Ku sabab éta Pilatus nyarios ka Anjeunna, "Jadi, Naha Anjeun téh raja?" Yesus ngawaler, "Anjeun sorangan anu nyebut yén Kami téh raja. Ku hal ieu Kami dilahirkeun, jeung ku sabab ieu Kami sumping ka dunya, supaya Kami méré kasaksian kana bebeneran. Unggal jalma anu asalna tina bebeneran ngadangu sora Kami." Pilatus nyarios ka Anjeunna, "Naon ari bebeneran?" Sanggeus nyarios kitu, anjeunna kaluar deui ka urang Yahudi, tuluy nyarios ka maranéhna, "Kami teu manggihan kasalahan naon-naon dina Anjeunna." Yohanes 18:37, 38.

Kaleresan téh Pangandika Allah; nya éta sora-Na, sarta Kristus sorangan.

“Urang kudu nyaho ku diri sorangan naon anu ngawangun Kakristenan, naon anu disebut bebeneran, naon éta iman anu geus ku urang ditarima, naon waé aturan-aturan Alkitab—aturan-aturan anu dipaparinkeun ka urang ku otoritas anu pangluhurna. Loba jalma anu percaya tanpa alesan anu jadi dasar imanna, tanpa bukti anu cekap ngeunaan kabeneran éta perkara. Lamun aya hiji pamadegan ditepikeun anu saluyu jeung anggapan-anggapan maranéhna sorangan anu geus kabentuk ti heula, maranéhna geuwat siap narimana. Maranéhna henteu nalar tina sabab nepi ka akibat, iman maranéhna teu boga pondasi anu sajati, sarta dina mangsa pangajaran maranéhna bakal manggihan yén maranéhna geus ngadegkeun wangunanana dina keusik.

“Anu ngeureunkeun hate ku ngarasa cukup ku pangaweruhna sorangan anu ayeuna, anu tacan sampurna, ngeunaan Kitab Suci, bari nyangka yén éta geus nyukupan pikeun kasalametanana, keur ngandel kana hiji pangabobodo anu mawa cilaka. Loba anu can kacukupan pisan ku alesan-alesan Kitab Suci, sangkan maranéhna bisa ngabédakeun kasalahan, sarta ngahukum sagala tradisi jeung tahayul anu geus dipedalkeun saolah-olah éta téh bebeneran. Iblis geus nyelapkeun pamadegan-pamadeganna sorangan kana ibadah ka Allah, supaya manehna bisa ngaruksak kasaderhanaan Injil Kristus. Sajumlah gedé jalma anu ngaku percaya kana bebeneran kiwari, teu nyaho naon anu jadi hakekat iman anu sakali geus dipasrahkeun ka para wali—Kristus di jero maranéh, harepan kamulyaan. Maranéhna nyangka keur ngabéla patok-patok heubeul, padahal maranéhna téh suam-suam kuku jeung teu paduli. Maranéhna teu

nyaho naon hartina ninun kana pangalamanana sarta miboga kahadéan sajati tina kanyaah jeung iman. Maranéhna lain jalma-jalma anu taliti diajar Alkitab, tapi males jeung teu taliti. Lamun timbul béda pamadegan ngeunaan petikan-petikan Kitab Suci, jalma-jalma ieu anu henteu diajar kalawan tujuan sarta henteu teges kana naon anu dipicayana, murag ninggalkeun bebeneran. Urang kudu nekenkeun ka sakumna jalma kana perluna nalungtik bebeneran ilahi kalayan temen, sangkan maranéhna nyaho yén maranéhna enya-nya nyaho naon anu disebut bebeneran. Aya anu ngaku boga loba pangaweruh, sarta ngarasa sugema kana kaayaanana, padahal maranéhna teu boga deui sumanget pikeun pagawéan, teu boga deui kanyaah anu hurung ka Allah, jeung ka jiwa-jiwa anu ku Kristus geus dipupus, tibatan lamun maranéhna can kungsi nyaho ka Allah. Maranéhna henteu maca Alkitab [supaya] ngamangpaatkeun sungsum jeung kabeungharanana pikeun jiwana sorangan. Maranéhna henteu ngarasa yén éta téh sora Allah anu keur nyarita ka maranéhna. Tapi lamun urang hayang ngarti kana jalan kasalametan, lamun urang hayang ningali pancaran-pancaran ti Panonpoé Kabeneran, urang kudu diajar Kitab-kitab Suci kalayan tujuan; sabab jangji-jangji jeung nubuat-nubuat dina Alkitab mancarkeun sinar kamulyaan anu caang kana rarancang ilahi panebusan, anu bebeneran-bebeneran agungna can kaharti kalayan écés.” The 1888 Materials, 403.

Urang diwajibkeun nyaho naon waé éta doktrin, sarta kumaha cara nepikeun, netepkeun, jeung ngabéla éta bebeneran.

“Ayeuna mah sigana moal mungkin pikeun urang yén aya anu kudu nangtung nyorangan; nanging lamun Allah kantos nyarios ngalungkungan kuring, waktuna bakal datang nalika urang bakal dibawa ka payuneun majelis-majelis jeung ka payuneun rébuan jalma ku sabab ngaran-Na, sarta masing-masing kudu méré alesan ngeunaan imanna. Mangka bakal datang pamariksaan anu pangbeuratna kana unggal pendirian anu geus dicandak demi bebeneran. Ku sabab éta, urang perlu neuleuman Firman Allah, sangkan urang terang naha urang percaya kana doktrin-doktrin anu urang anut. Urang kudu nalungtik kalayan taliti kana sabda-sabda hirup ti Yéhuwa.” Review and Herald, 18 Désémber 1888.

Supaya maranéhna dibawa ka hareupeun “rébuan,” écés yén sabagian ti para pangbela bebeneran dina poé-poé panungtungan bakal kapaksa ngabéla bebeneran ngaliwatan médium saperti tipi atawa siaran wéb. Kumaha deui rébuan jalma bisa nyaksian kasaksian anu ditepikeun ku saratus opat puluh opat rébu? Doktrin-doktrin anu urang piwuruk nangtukeun dasar iman urang.

“Anggota-anggota gereja bakal diuji tur dibuktikeun saurang-saurang. Maranéhna bakal ditempatkeun dina kaayaan anu maksa maranéhna pikeun mere kasaksian demi bebeneran. Loba anu bakal dipanggil pikeun nyarita di hareupeun déwan-déwan jeung di pangadilan-pangadilan, meureun papisah sarta nyorangan. Pangalaman anu saenyana bisa nulungan maranéhna dina kaayaan darurat ieu geus dipopohokeun ku maranéhna pikeun dihontal, sarta jiwa maranéhna kabebanan ku kaduhung lantaran kasempetan-kasempetan anu kasia-sia sarta kaistiméwaan-kaistiméwaan anu dipopohokeun.” Testimonies, volume 5, 463.

Firman Allah moal kungsi gagal, ku sabab éta lamun urang rék kaasup kana golongan saratus opat puluh opat rébu, urang kudu nyaho naon anu urang percaya dumasar kana naon anu kaserat dina Firman Allah. Saméméh mangsa pangujian datang, nalika umat Allah kapaksa ngajelaskeun

doktrin-doktrin anu maranéhna percanten, Allah ngidinan kasalahan-kasalahan diasupkeun sangkan maksa umat-Na pikeun nalungtik Firman-Na sacara taliti jeung kritis.

Kanyataan yén euweuh paséa atawa gejala di antara umat Allah henteu pantes dianggap minangka bukti anu mastikeun yén maranéhna keur pageuh nyekel ajaran anu séhat. Aya alesan pikeun sieun yén maranéhna bisa jadi henteu écés ngabédakeun antara bebeneran jeung kasalahan. Lamun euweuh pananya anyar anu mucunghul ku panalungtikan kana Kitab Suci, lamun euweuh bédana pamadegan anu ngagerakkeun jalma-jalma pikeun nalungtik Alkitab ku dirina sorangan sangkan mastikeun yén maranéhna miboga bebeneran, bakal loba, dina mangsa kiwari sakumaha dina jaman baheula, anu bakal nyekel pageuh kana tradisi jeung nyembah kana anu maranéhna henteu terang.

“Kuring geus dipidangkeun yén loba anu ngaku miboga pangaweruh ngeunaan bebeneran kiwari sabenerna henteu nyaho kana naon anu maranéhna percanten. Maranéhna henteu ngartos kana bukti-bukti iman maranéhna. Maranéhna henteu miboga pangajen anu merenah kana pagawéan pikeun mangsa ayeuna. Lamun mangsa pangujian datang, aya jalma-jalma anu ayeuna keur ngawawar ka batur anu bakal manggihan, nalika maranéhna nalungtik deui kana pendirian-pendirian anu dicekelna, yén aya loba perkara anu teu bisa dipasih alesan anu nyugemakeun. Saméméh diuji ku cara kitu maranéhna henteu nyaho kana gedéna kabodoan maranéhna. Jeung aya loba di jero gereja anu nganggep geus puguh yén maranéhna ngartos kana naon anu dipercantenna; tapi, nepi ka timbul pasulayan, maranéhna henteu nyaho kana kalemahan dirina sorangan. Nalika dipisahkeun ti jalma-jalma anu saiman jeung dipaksa nangtung sorangan, nyorangan, pikeun nerangkeun kapercayaan maranéhna, maranéhna bakal kagét ningali kumaha kacau pamanggih-pamanggih maranéhna ngeunaan naon anu ku maranéhna geus ditarima minangka bebeneran. Tangtu pisan yén geus aya di antara urang hiji panyimpangan ti Allah anu hirup sarta pamaling-pangabisa ka manusa, nempatkeun anu manusa dina tempat hikmah ilahi.

“Allah bakal ngahudangkeun umat-Na; lamun sarana séjén gagal, ajaran-ajaran sesat bakal asup di antara maranéhna, anu bakal nyaring maranéhna, misahkeun sekam tina gandum. Gusti ngageroan sakabéh jalma anu percaya kana firman-Na supaya hudang tina saré. Caang anu mulya geus sumping, anu saluyu pikeun mangsa ieu. Ieu téh bebeneran Kitab Suci, anu nembongkeun bahaya-bahaya anu geus caket pisan ka urang. Caang ieu kudu ngarahkeun urang kana pangulik anu rajin kana Kitab Suci sarta kana pamariksaan anu pangtalitina kana pamadegan-pamadegan anu ku urang dicekel. Allah mikahayang sangkan sakabéh rupa-rupa jeung pamadegan ngeunaan bebeneran ditalungtik sacara tuntas jeung tabah, kalayan doa jeung puasa. Jalma-jalma anu percaya ulah neundeun dirina dina dugaan-dugaan jeung pamanggih anu teu écés ngeunaan naon anu ngawangun bebeneran. Iman maranéhna kudu pageuh dipangdeukeutkeun kana firman Allah, supaya waktu mangsa pangujian datang jeung maranéhna dibawa ka hareupeun majelis-majelis pikeun ngajawab ngeunaan imanna, maranéhna bisa méré alesan ngeunaan pangharepan anu aya dina dirina, kalayan lemah lembut jeung sieun.”

“Ngahudangkeun, ngahudangkeun, ngahudangkeun. Jejer-jejer anu ku urang ditepikeun ka dunya kudu jadi kanyataan anu hirup pikeun urang. Penting pisan yén dina ngabéla

doktrin-doktrin anu ku urang dianggap minangka pasal-pasal dasar iman, urang ulah sakali-kali ngantep diri ngagunakeun alesan-alasan anu henteu sapinuhna kuat tur leres. Ieu bisa waé mangpaat pikeun ngabungkem jalma anu nentang, tapi éta henteu ngahormatan bebeneran. Urang kudu nampilkeun alesan-alesan anu pageuh, anu lain ngan ukur bakal ngabungkem lawan-lawan urang, tapi ogé bakal tahan kana pamariksaan anu pangdeukeutna tur pangtalitina. Ka jalma-jalma anu ngalatih dirina jadi padébat, aya bahaya anu gedé yén maranéhna moal nanganan firman Allah kalayan adil. Dina nyanghareupan jalma anu nentang, kudu jadi usaha urang anu sajati pikeun nampilkeun jejer-jejer ku cara anu sanggup ngahudangkeun kayakinan dina pikiranana, lain ngan saukur néangan pikeun mere kapercayaan ka anu geus percaya.”

“Sakumaha ogé kamajuan intelektual manusa, ulah sakedapan ogé anjeunna nganggap yén henteu aya perluna panyungsi anu jero jeung terus-terusan kana Kitab Suci pikeun meunangkeun cahaya anu leuwih ageng. Salaku hiji umat, urang masing-masing dipanggil pikeun jadi nu nalungtik nubuat. Urang kudu jaga kalayan kasungguhan supaya urang tiasa ngabédakeun unggal pancaran cahaya anu ku Allah bakal dipidangkeun ka urang. Urang kudu nyangkem kilap-kilap mimiti tina bebeneran; sarta ngaliwatan pangajaran anu dipirig ku doa, cahaya anu leuwih écés tiasa dihontal, anu tiasa dibawa ka payuneun batur.” Testimonies, jilid 5, 708.

“Murid-murid nubuat” anu tungtungna ngawangun saratus opat puluh opat rébu bakal “diuji jeung dibuktikeun masing-masing,” saméméh maranéhna nyanghareupan kakawasaan-kakawasaan dunya anu mawa kana krisis hukum Minggu anu bakal geura datang sarta panganiayaan. Jalma-jalma satia mimitina bakal “dihudangkeun” ku Allah. Para parawan anu saré bakal “dihudangkeun” tina kulem anu maranéhna geus kasorang salila mangsa panantian. Lamun maranéhna henteu daék hudang ku amanat anu geus dipidangkeun ku Allah ngaliwatan artikel-artikel anu geus disebarkeun ti saprak Juli 2023, mangka Allah bakal ngidinan “bid’ah-bid’ah” “asup di antarana,” anu bakal ngaréngsékeun pamisahan antara gandum jeung jukut liar ngaliwatan hiji prosés panyaringan. Urang ayeuna keur aya dina éta prosés panyaringan.

Aya tilu pilihan anu sayaga pikeun jalma-jalma anu geus nuturkeun dina pasualan ngeunaan idéntifikasi anu leres ngeunaan Roma Modéren. Hiji pilihan nyaéta yén Amérika Sarikat téh Roma Modéren, anu séjén nyaéta yén kakawasaan kapapaan téh Roma Modéren, sarta pilihan katilu nyaéta yén duanana posisi saméméhna téh salah, sarta aya kakawasaan séjén anu diwakilan ku para garong umat Daniel anu ngagungkeun dirina sorangan, tuluy rubuh, sarta netepkeun éta titingalian dina ayat opat welas tina Daniel pasal sabelas.

Kuring nyanggem yén pasalia paham ngeunaan naha Roma Modern téh kakuatan kapausan atawa Amérika Sarikat, parantos diidinan diasupkeun kana gerakan ieu pikeun maksud maksa umat-Na supaya nalungtik Firman nubuat-Na. Allah parantos ngadatangkeun pasalia ieu minangka hiji pintonan rahmat-Na. Kuring nyanggem yén pasalia paham ieu leuwih patali jeung nyiapkeun umat-Na pikeun krisis nu bakal datang tibatan saukur nangtukeun saha nu leres jeung saha nu salah ngeunaan Roma Modern. Pasalia paham ieu diidinan sarta dirancang ku Allah pikeun némbongkeun, ka saha waé nu hayang ningali, yén pamahaman pribadi maranéhna sorangan

ngeunaan Firman nubuat-Na can lengkep atawa salah. Ku kituna, pasalia ieu mangrupa bukti tina rahmat Allah.

Pasulayan éta henteu ngan ukur nyangkem idéntifikasi saha éta kakawasaan anu diwakilan ku “para perampok ti bangsamu,” tapi ogé nyangkem naha métodologi line upon line anu ku dua pihak dina pasulayan ieu diaku dijaga téh keur diterapkeun kalayan leres. Aturan-aturan kenabian anu pakait jeung métodologi line upon line ngawengku prinsip-prinsip kenabian husus anu bakal jadi bagian tina prosés panyaringan antara gandum jeung ilalang. Tilu unsur tina métodologi line upon line anu ku sim kuring ditegeskeun keur disalahpahamankeun dina pasulayan kiwari ieu nyaéta Kristus salaku Kaleresan, jeung Kristus salaku Alfa jeung Omega, sarta hiji panerapan rangkep tilu tina nubuat.

Tungtungna, jalma-jalma anu nyekel kana pamahaman anu lepat ngeunaan ayat opat welas tina Daniel sabelas bakal kapanggih yén maranéhna ngadasarkeun posisi doktrinalna kana tafsir pribadi.

Urang ogé miboga pangandika nubuat anu leuwih pasti; ka éta aranjeun hade lamun merhatikeun, ibarat kana hiji cahaya anu moncorong di tempat nu poék, nepi ka poé pajar datang, jeung béntang isuk medal dina hate aranjeun: Sing nyaho heula ieu, yén euweuh nubuat Kitab Suci anu asalna tina tafsir pribadi. Sabab nubuat teh baheula henteu datang ku kahayang manusa; tapi jalma-jalma suci ti Allah nyarita sakumaha maranéhna digerakkeun ku Roh Suci. 2 Petrus 1:19–21.

Dina pasualan ngeunaan ayat opat welas, hiji conto tina naon anu ku sim kuring dipikaharti minangka “tafsir pribadi” kapanggih dina The Great Controversy.

“Sabat geus jadi poko pasaliaan anu husus di sakuliah dunya Kristen, sarta para pangawasa agama jeung sipil geus ngahiji pikeun maksa panetepan poé Minggu; panolakan anu tetep ti sakeupeul golongan minoritas pikeun ngéléhkeun diri kana pamenta anu dipikaresep ku balaréa bakal ngajadikeun maranéhna jadi sasaran panyacian universal. Bakal ditekenkeun yén anu saeutik anu nangtung ngalawan hiji lembaga garéja jeung hiji hukum nagara téh teu pantes ditolerir; yén leuwih hadé maranéhna anu nandangan sangsara tibatan sakabéh bangsa-bangsa dialungkeun kana kaributan jeung kalanggaran hukum. Argumén anu sarua, mangabad-abad ka tukang, geus diajukeun ngalawan Kristus ku ‘para pamingpin rahayat.’ ‘Leuwih mangpaat pikeun urang,’ saur Kayapas anu licik, ‘lamun saurang jalma maot pikeun rahayat, batan sakumna bangsa binasa.’ Yohanes 11:50. Argumén ieu bakal katingali nangtukeun pisan; sarta ahirna hiji dekret bakal dikaluarkeun ngalawan jalma-jalma anu ngahormatkeun Sabat parentah kaopat, kalayan nyatakeun yén maranéhna pantes kana hukuman anu pangbeuratna sarta méré kabébasan ka rahayat, sanggeus mangsa anu tangtu, pikeun maéhan maranéhna. Romanisme di Dunya Heubeul jeung Protestantisme murtad di Dunya Anyar bakal ngalaksanakeun jalan anu sarupa ka jalma-jalma anu ngahormatan sakumna parentah ilahi.” The Great Controversy, 615.

“Christendom” ngagambarkeun komunitas urang Kristen saalam dunya atawa badan koléktif nagara-nagara jeung budaya-budaya anu mayoritasna Kristen. Ieu istilah remen dipaké pikeun nuduhkeun bagian-bagian dunya tempat agama Kristen jadi agama anu dominan sarta geus mangaruhan sacara penting kana budaya, hukum, jeung norma-norma sosial. Christendom

ngawengku jangkauan global agama Kristen dina hal para penganutna, pangaruh budayana, jeung pentingna sajarahna. Tanpa ngaleungitkeun pangulangan anu aya dina Ellen White CD-ROM, kecap Christendom kapanggih saratus tujuh puluh genep kali. Sacara géografis, Sister White netelakeun yén Christendom, sacara umum, ngawakilan Éropa jeung Amérika. Dina kontéks Sister White, Éropa dicirikeun minangka Dunya Heubeul, jeung Amérika minangka Dunya Anyar.

“Tapi sato galak anu boga tanduk siga anak domba katempo ‘muncul ti bumi.’ Gantina ngagulingkeun kakawasaan-kakawasaan séjén pikeun ngadegkeun dirina, bangsa anu ku kituna digambarkeun téh kudu mucunghul di wewengkon anu saméméhna can dicicingan sarta tumuwuh laun-laun jeung kalayan tengtrem. Ku kituna, éta moal bisa mucunghul di antara kabangsaan-kabangsaan Dunya Heubeul anu padet jeung silih tarung—laut anu ngagalura tina ‘bangsa-bangsa, jeung jalma réa, jeung nagara-nagara, jeung basa-basa.’ Eta kudu ditéang di Buana Kulon.”

“Nagara mana di Dunya Anyar anu dina taun 1798 keur naék jadi kawasa, méré tanda jangji kakuatan jeung kamulyaan, sarta narik panitén dunya? Larapna ieu lambang teu nampa patalékan naon baé. Hiji nagara, sarta ngan hiji wungkul, anu nyumponan sarat-sarat ieu nubuat; éta teu bisa disalahhartikeun nunjuk ka Amérika Sarikat.” *The Great Controversy*, 441.

Kalimat panungtung dina alinea anu keur urang talungtik geus dipaké pikeun ngusulkeun yén “Romanisme di Dunya Heubeul jeung Protestanisme murtad di Dunya Anyar” keur ngaidéntifikasi “Romanisme di Dunya Heubeul” minangka kapapaan dina mangsa Jaman Poék, sarta Amérika Sarikat (Protestanisme murtad) minangka Roma Modéren, anu diwakilan ku frasa “Protestanisme murtad di Dunya Anyar.” “Heubeul” dihartikeun minangka sajarah kaliwat, sarta “Anyar” dihartikeun minangka sajarah modéren atawa kiwari. Penerapan éta nyimpangkeun pamahaman anu geus mantep ti Sister White ngeunaan boh Kristénitas boh Dunya Heubeul jeung Dunya Anyar.

Jalma-jalma anu nerapkeun éta kalimah dina harti sajarah baheula jeung nu bakal datang, ngidentipikasi “tafsiran pribadi” anu langsung nentang harti anu dimaksud ku Sister White. Klaimna nyaéta yén “Dunya Heubeul” ngawakilan sajarah baheula jeung “Nu Anyar” ngawakilan sajarah modéren atawa sajarah kiwari (Anyar).

Éta petikan nyebutkeun, “bakal ngudag.” Romanisme jeung Protestanisme murtad “bakal ngudag jalan anu sarupa ka jalma-jalma anu ngahargaan sakabéh parentah ilahi.” Dunya Heubeul dina petikan éta nyaéta Éropa, jeung Dunya Anyar nyaéta buana Amérika. Sister White ngajar yén sakuliah dunya baris disanghareupan ku ujian hukum Minggu, sarta yén Romanisme baris mingpin dina panganiayaan di Éropa, jeung Protestanisme murtad baris mingpin dina panganiayaan di buana Amérika. Buana Amérika jeung Éropa téh anu dihartikeun minangka “Kristenitas.” Boh Romanisme boh Protestanisme murtad “bakal ngudag jalan anu sarupa ka jalma-jalma anu ngahargaan sakabéh parentah ilahi.”

“Bakal ngudag” téh nuduhkeun hiji lampah anu bakal kajadian ku duanana kakawasaan, sarta sacara gramatikal mustahil pikeun nyarankeun yén Romanisme Dunya Heubeul téh mangrupa kakawasaan kapapaan jaman Poék. Panganiayaan anu dilaksanakeun ku duanana kakawasaan aya

dina wangun waktu nu bakal datang. Harti éta frasa téh “bakal ngudag,” sarta éta ngandung harti nuturkeun atawa ngudag hiji hal kalayan maksud pikeun ngahontal atawa ngarebutna. Ieu ngandung implikasi hiji lampah nu bakal datang, nalika hiji jalma atawa kelompok boga komitmen pikeun sacara aktip neangan hiji tujuan atawa obyektif.

Frasa éta tiasa dipaké dina rupa-rupa kontéks: “Manehna baris ngudag karir dina widang kadokteran,” hartina manehna ngarencanakeun pikeun usaha jadi tanaga profésional médis. “Anjeunna baris ngudag gelar dina rékayasa,” nuduhkeun yén anjeunna boga maksud pikeun diajar rékayasa di lembaga atikan luhur. “Tim éta baris neraskeun ngudag proyék éta nepi ka réngsé,” ngandung harti yén tim éta bakal terus ngagarap éta proyék nepi ka beres. “Maranéhna baris ngudag léngkah hukum ngalawan pausahaan éta,” hartina maranéhna boga niat pikeun nyokot léngkah-léngkah hukum guna nungkulan hiji pasualan atawa néangan kadilan. Sacara umum, “baris ngudag” ngandung harti tekad, komitmen, jeung niat anu écés pikeun ngahontal hiji tujuan atawa hasil anu tangtu dina mangsa nu bakal datang.

Tafsir pribadi anu dipaké pikeun ngajar yén Romanisme di Dunya Heubeul téh sajarah nu geus kaliwat, satuluyna dipaké minangka landasan pikeun nangtayungan panerapan anu salah tina panerapan rangkep tilu kana nubuat. Éta ngedalkeun yén panerapan rangkep tilu ngeunaan Roma ngawakilan Roma kahirupan, diteruskeun ku Roma kaputusan, tuluy Amérika Sarikat minangka nu katilu tina tilu Roma éta. Panerapan anu kacida sarupana jeung anu cacad ieu kungsi dipaké teu lila sanggeus 11 Séptémber 2001, nalika aya hiji golongan misah ti gerakan téh alatan kitab Yoél.

Paséa éta tuluy dimimitian dina hiji pasamoan kémah di Kanada, tempat panerapan rangkep tilu kana tilu sangsara diasupkeun kana kitab Yoél pikeun ngajar yén Islam tina sangsara katilu téh nyaéta bangsa anu datang ngalawan ka éta tanah dina ayat genep pasal hiji. Éta bangsa téh Roma kapapaan, tapi hiji tafsir pribadi diasupkeun kalayan ngaku yén éta bangsa téh Islam. Panerapan rangkep tilu tina tilu sangsara geus netepkeun Islam minangka kakawasaan tanggal 11 Séptémber 2001, sarta tafsir pribadi anyar éta negeskeun yén kakawasaan kapapaan dina Yoél pasal hiji saéstuna téh Islam. Hiji tafsir pribadi anu nolak pangenalan anu bener ngeunaan kakawasaan kapapaan dina kitab Yoél dikuatkeun ku panerapan anu salah kana tilu sangsara. Ayeuna hiji tafsir pribadi anu nyingkirkeun kakawasaan kapapaan demi Amérika Sarikat keur diwanohkeun.

Hal anu geus aya, nya éta kénéh nu bakal aya; sarta hal anu geus dipigawé, nya éta kénéh nu bakal dipigawé deui; jeung teu aya anu anyar di handapeun panonpoé. Naha aya naon baé anu bisa disebut, “Tingal, ieu téh anyar?” Éta geus aya ti baheula kénéh, saméméh urang aya.

Pandita 1:9, 10.

Pasulayan-pasulayan dina poé-pocé panungtungan ngawengku pangulangan pasulayan-pasulayan baheula, sarta dina Daniel pasal sabelas aya pasulayan ngeunaan Uriah Smith anu nerapkeun tafsiran pribadina kana lambang raja kalér. Ku cara kitu anjeunna ngawangun hiji pamahaman ngeunaan Daniel pasal sabelas anu ngan ngahasilkeun poék. Dina poé-pocé panungtungan ieu, pasulayan-pasulayan anu diulang téh hususna nuduhkeun buah tina nerapkeun tafsiran pribadi kana bebeneran anu geus mantep. Ieu anu dilakukeun ku Smith dina bukuna, *Daniel and the Revelation*. Ieu ogé anu dilakukeun dina pasulayan dina kitab Yoel, sarta ieu kénéh dinamika anu sarua anu

keur dipaké nalika hiji paragraf tina The Great Controversy ngaleungitkeun harti anu aya dina dunya jeung dina tulisan-tulisan Ellen White ngeunaan naon anu diwakilan ku “Christendom”, bareng jeung panolakan kana aturan dasar tata basa anu nétélakeun yén frasa “will pursue” nandakeun hiji kajadian anu bakal datang. Ti éta titik rujukan, pamadegan anu cacad yén “Old World” téh mangrupa sajarah kakawasaan kapausan ti taun 538 nepi ka 1798, tuluy dipaké pikeun ngabantah pamahaman anu geus mantep ngeunaan harti tina panerapan rangkep tilu tina nubuat.

“Sadayana anu ku Allah dina sajarah nubuat parantos ditangtukeun pikeun digenepan dina mangsa katukang, parantos kajadian; jeung sagala anu masih kénéh bakal datang, dina runtuyanana, bakal kajadian. Daniel, nabi Allah, nangtung dina tempatna. Yohanes nangtung dina tempatna. Dina Wahyu, Singa ti kaom Yuda parantos muka ka para murid nubuat kitab Daniel, sarta ku kituna Daniel nangtung dina tempatna. Anjeunna nyangking kasaksianana, nyaéta naon anu ku Gusti diwahyukeun ka anjeunna dina titingalian ngeunaan kajadian-kajadian anu agung jeung khidmat, anu ku urang kudu dipikanyaho bari urang nangtung dina ambang pisan pangenehanana.

Dina sajarah jeung nubuat, Firman Allah ngagambarkeun pasalia panjang anu terus lumangsung antara bebeneran jeung kasalahan. Pasalia éta nepi ka ayeuna kénéh keur lumangsung. Hal-hal anu geus kajadian, bakal kajadian deui. Paséa-paséa baheula bakal dihirupkeun deui, jeung tiori-tiori anyar bakal terus-terusan mucunghul. Tapi umat Allah, anu dina kapercayaan maranéhna jeung dina pamekaran nubuat geus nyepeng peran dina ngumumkeun pesen malaikat kahiji, kadua, jeung katilu, nyaho di mana maranéhna nangtung. Maranéhna miboga pangalaman anu leuwih mulya ti batan emas murni. Maranéhna kudu nangtung pageuh saperti batu cadas, nyepeng pageuh pangawitan kayakinan maranéhna nepi ka ahir.” Selected Messages, buku 2, 109.

Bisa kalayan gampang dibuktikeun yén Sadérék White ngaidentifikasi “mimitina kayakinan maranéhna” milik Paulus minangka bebeneran-bebeneran dasar Adventisme. Kaum Millerit ngajar yén “jalma-jalma garong ti bangsamu” téh kakawasaan kapausan, jeung ti taun 1989 ka hareup gerakan saratus opat puluh opat rébu geus sababaraha kali ngaidentifikasi pangarti anu sarua kana lambang éta saperti anu dipigawé ku kaum Millerit. Ayeuna aya hiji “téori anyar” ngeunaan saha “jalma-jalma garong ti bangsamu” téh, jeung ieu geus ngahirupkeun deui hiji pasulayan heubeul dina harti yén éta ngagunakeun idéntifikasi anu salah kana hiji lambang nubuat anu geus maneuh pikeun ngawangun hiji modél nubuat anu ditegakkeun dina keusik. Boh éta téh tafsiran pribadi Smith, atawa panerapan anu salah kana bangsa dina Yoél pasal hiji, atawa idéntifikasi Amérika Sarikat minangka Roma Modéren; katilu kasalahan éta nyerang pangarti anu bener ngeunaan Roma kapausan dina poé-poé panungtungan, jeung ku kituna maranéhna nyerang lambang anu netepkeun paningal nubuat anu ngaidentifikasi naha umat Allah binasa atawa hirup.

Dina mangsa nu bakal datang, Romanisme di Éropa jeung Protestantisme nu murtad di Amérika “baris ngudag” nganiaya para nu ngajaga Sabat, sakumaha geus dilakukeun sapanjang sajarah suci.

“Gusti bakal ngagerakkeun umat-Na; lamun sarana séjén gagal, bid’ah-bid’ah bakal asup di antara maranéhna, anu bakal ngayak maranéhna, misahkeun sekam tina gandum. Gusti ngagero ka sakumna anu percaya kana pangandika-Na supaya hudang tina sare. Cahaya anu

mulya geus sumping, anu merenah pikeun mangsa ieu. Ieu téh bebeneran Kitab Suci, anu nembongkeun bahaya-bahaya anu geus caket pisan ka urang. Cahaya ieu kudu nuntun urang kana panalungtikan Kitab Suci kalayan taliti, sarta kana pamariksaan anu pangkritisna kana posisi-posisi anu ku urang dicekel. Gusti ngahoyongkeun supaya sakabéh aspek jeung posisi bebeneran ditalungtik sacara tuntas jeung tekun, kalayan doa jeung puasa. Nu percaya ulah cicing dina sangkaan-sangkaan jeung pamanggih-pamanggih anu teu écés ngeunaan naon anu jadi bebeneran.” Gospel Workers, 299.

Urang bakal nuluykeun ieu pamikiran dina artikel salajengna.